

A miniszterelnök felolvasta a kijáró képviselők névsorát.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

Az egész Ház feszült figyelmű és érdeklődése mellett kezdődött meg gróf *Haller József* munkapárti képviselő ismeretes interpellációjának tárgyalása.

— A sajtóban felmerült rendszeres vádakkal — mondta *Haller* — foglalkozni kell, mert a vádak súlyosan érintik a parlament reputációját. Bármely párthoz tartozzék is a kijáró képviselő, döntsön felette legszigorban az összeférhetlenségi zsüri. A miniszterelnök vesse befolyását latba olyan irányban, hogy a képviselői megbízatását senki ne használhassa összeférhetlenségi irányban. Kéri a miniszterelnököt, hogy a kijárók névsorát hozza a Ház elé, mert a kijáró képviselők nemcsak az összeférhetlenségi törvénnyel jönnek ellentétbe, hanem a képviselői állás etikájával is. Ezután előterjeszti ismeretes interpellációját.

Általános feszült érdeklődés közben emelkedett szólásra a miniszterelnök. Felmentve érzi magát elvi álláspontja kifejtése alól, mert az ugyis ismeretes. Nem helyesli az inkompatibilitási törvény egyes rendelkezéseit. — Amióta szenecsem, vagy szerencsétlenségem van e helyen állani — folytatta, — három eset fordult elő, amikor tanácsot adtam illető barátainak, hogy mondjanak le. Sokan azt hiszik, hogy az inkompatibilitás csak tisztességtelen dolog lehet. Ez nem így van. Lehet valaki inkompatibilis és igen tisztos uriember. Viszont lehet valaki kompatibilis és mégsem tisztességes. A háború óta az inkompatibilis dolgokban való felfogásom fokozottabb mérvben vallottam, ugyannyira, hogy mikor néhány ügyvéd-képviselő barátom megkérdezett, hogy kijárási ügyekben vállalhatják-e a védelmet, azt tanácsoltam, ne vállalják.

Egy hang a baloldaltól: *Teleky József* gróf.

Tisza: *Teleky*nek is én ajánlottam, hogy mondjon le a mandátumáról. Ezután így folytatta: Felkerestem a hadügyminisztert, hogy egy képviselő kijárást se fogadjon el. *Rosner* minisztert pedig megkértem, járjon utána és a hadügyminiszter beleegyezésével állítsa össze a kijárók névjegyzékét. A jegyzékben benne van mindenki, aki hadsereg-szállítási ügyben egy szót is szolt, még azok is, akik altruisztikus szempontból jártak a hadügyminiszteriumban. Konstatálja azonban, hogy a hadügyminiszter értesítése szerint 1915 nyara óta semmiféle képviselő hadsereg-szállítási ügyben nem interveniált. Ezt ma közölte vele a hadügyminiszter telefonon. Betűrendben olvassa fel a listát és azoknak a neve mellé, akik csak egyszer jártak a hadügyminiszteriumban, ezt a jelzöt mondja: ajánlott, akik pedig többször jártak közben, érdeklődött szóval jelzi.

A legnagyobb érdeklődés közben kezdte meg a miniszterelnök a betűrendes névsor felolvasását:

— *Bakos János* érdeklődött, báró *Born Frigyes* ajánlott, *Burdea Szilárd* érdeklődött, de azóta mandátumáról már lemondott, *Daniel Gábor* ajánlott, *Gündisch Guidó* ajánlott, a nagydisznói kisiparosok érdekében.

Gündisch Tisza háta mögött tiltakozni

próbál, a miniszterelnök azonban feléje fordul és mutatja, hogy a neve benne van a listában, majd tovább olvassa a névsort:

— *Hajós Kálmán* ajánlott, *Hegedüs Loránt* a Gy. O. Sz. érdekében levelet írt, *Ivánka Imre* ügye ismeretes, gróf *Karácsonyi Jenő* a *Holtzer*-céget ajánlotta, ifj. *Kubinyi Géza* egyszer járt a hadügyminiszteriumban, de nem lehet megállapítani, milyen ügyben, *Muzslay Gyula* ügye ismeretes, *Nadányi Gyula* ajánlott, (azóta meghalt), *Okolicsányi László* ajánlott, *Pekár Gyula* a neje vezetése alatt álló altruista intézmény ügyében járt el, *Pescha Miklós* érdeklődött, *Szterényi József* ajánlott egy céget, amelynek nevét nem lehet megállapítani.

Szterényi: Én?! Soha!

Tisza mutatja, hogy benne van a listában.

Szterényi: Ismétlem, soha!

Tisza ezután még egy nevet olvas: *Szüillő Gézáét*, aki ajánlott.

Tisza ezután kijelenti, hogy a fölolvastak jelentékeny többsége csak egy kis levélben ajánlta az illetőket, úgy, hogy szinte is kizártnak tekinthető az anyagi részesedés, de az anyagi érdeket határozottan megállapították *Burdea*, *Ivánka* és *Nadányi* esetében.

Tisza: Két képviselőre nem volt ugyan bizonyíték, de tartós érdeklődést tanúsítottak: *Baross János* és *Pescha Miklós*. Ezekhez is azt a kérést intéztem, lépjenek ki a munkapártból, hogy egyetlen tagja se legyen a pártnak, aki kijárással foglalkozik.

A miniszterelnök végül kifejti, hogy neki is és az összeférhetlenségi bizottság elnökének, gróf *Héderváry Károlynak* is az az intenciója, hogy az ügyeket gyorsan letárgyalják, de felszólítja mindazokat, akik vádakat hangoztatnak, legyen erkölcsi bátorságuk a feljelentést megtenni. Védjük meg — mondotta a miniszterelnök — közösen erkölcsi tőkénket. A munkapárt zajosan megtapsolta a miniszterelnököt.

Gróf *Tisza* miniszterelnök után *Gündisch Gyula* szólalt fel. Kijelentette, hogy sohasem járt a hadügyminiszteriumban, azonban arra emlékszik, hogy édesatyja, aki szintén képviselő és régebben tábornok-hadbíró volt, egy ízben járt a hadügyminiszteriumban és ott beszélt *Jerzabetzky László* altábornaggal a nagydisznói kisiparosok ügyében. Bizonyára erről a kérdésről lehet szó.

Ezután *Szterényi József* kért szót.

— Nem felelek meg a tényeknek — mondotta, — hogy én ajánltam volna valami céget. Kijelentésem nem a miniszterelnöknek, hanem informátorának szól. Sohasem tettem semmiféle ajánlatot, senkit nem ajánlottam és nem jártam a hadügyminiszteriumban, mégis a 146-ik paragrafus értelmében összeférhetlenségi bejelentést teszek ön-magam ellen.

Gróf *Tisza* István miniszterelnök *Szterényi* felszólalására válaszolva ezeket mondotta:

— Lehet, hogy a képviselő ur beszélgetés közben említett meg valamit.

Szterényi újból kijelenti, hogy sem szóban, sem írásban nem ajánlott senkit.

Szász Károly alelnök kijelenti, hogy *Szterényi* összeférhetlenségi bejelentése nem vehető tudomásul, mert annak házszabályszerűen kell megtörténnie.

Ezután *Zlinszky István* szólal fel. Nem tudja megállapítani *Tisza* előadásából, hogy a hadügyminiszter, avagy báró *Rosner Ervin* miniszter állította össze a listát. Kéri, hogy a miniszterelnök ezt a kérdést precizizozza.

Gróf *Tisza* István miniszterelnök kijelenti, hogy a hadügyminiszter hozzájárulásával és báró *Rosner* közbenjárásával a referensektől szerezte be a névsort.

A miniszterelnök választ gróf *Haller* és a Ház tudomásul vette.

Csemez István interpellált ezután a rekvirálás ügyében, amelyre báró *Ghillányi* földmivelésügyi miniszter megnyugtató választ adott.

Pető Sándor a katonai kimaradások megvonása miatt terjesztett elő interpellációt

Báró *Hazai Samu* honvédelmi miniszter az interpellációra adott válaszában kijelentette, hogy a kimaradások megvonása biztonsági okokból történt, de már rendelkezett, hogy a feltétlenül megbízható egyének kaphassanak kimaradási engedélyt.

A Ház és az interpelláló a választ tudomásul vette. Az ülés 9 óra után ért véget.

Az új angol hadikölcsön.

Berlin, január 24. A Wolff-ügynökség jelenti: A newyorki lapok bejelentik az új brit hadikölcsön közeli kibocsátását. Azt hiszik, hogy a kölcsönösszeg közel 300 millió dollár lesz. A kamatláb 5 és fél százalék. A kölcsön 1—2 évi időre szól és bőséges garanciákkal van alátámasztva.

Mit várnak Franciaországban a pótsorozástól.

Stockholm, január 24. A francia kormányának a pótsorozásokról a kamara elé terjesztett javaslata szerint a súlyosan sebesülteket és a nyugdíjogosultsággal bíró egyéneket fölmentik a pótsorozáson való jelentkezések alól. A törvényjavaslat még ebben az enyhített formában is nagy ellenkezésre talál. A Le Journal és az Evénement kijelentik, hogy Franciaországnak sokkal nagyobb a vesztesége, mint szövetségeseinek. Ezért most a szövetségeseeknek kellene katonákat küldeniök, ahelyett hogy Franciaországban rendeznének pótsorozást. *Marterre* tábornok kijelenti a France Militaire-ben, hogy a pótsorozás révén alig néhány ezer embert fog kapni a hadsereg.

A francia kamara titkos ülése.

Genf, január 24. A Temps jelenti, hogy a francia képviselőház a jövő héten titkos ülést fog tartani s ezen tárgyalja azokat az interpellációkat, amelyeket ellenzéki oldalról *Briand* görögországi politikája ellen bejelentettek.